

*A*ie ees seisab ajakiri, mis kandes ise unustusehõlma vajunud nime Tuna, tahab unustusehõlmast välja tuua selle, mis seda väärrib. Tunamul-lu tähendab teatavasti üleeelmist aastat, tuna-eile üleeilset, vihjates möödunule, mis ei ole enam valusalt meeles, aga ei ole ka veel päriselt ununenud. Nii vihjavad ka arhiivimaterjalid aegadele ja asjadele, mis on kauge-nemas, kummitavad aga teadvuses endiselt edasi.

Olnusse on ju alati suhtunud kaksipidi. Ühtaegu öeldakse, kes ei mäleta minevikku, elab tulevikuta, ja kes vana asja meelde tu-letab, sel silm peast välja. Peale tuna-eile on olemas ka tuna-homme, päev, mil tänasest on saanud tuna-eile.

Nimi ei riku meest, küll võib mees nime rikkuda. Kõik sõltub sellest, mida nime sisse pannakse. Tuna on arhivaaride ühingu väljaanne, mida praegu oma turjal kannavad Ajalooarhiiv, Riigi-arhiiv, Filmiarhiiv, Tallinna Linnaarhiiv, Parteiarhiiv, Pärnu Linnaarhiiv ja mille sünnile on kaasa elanud Kirjandusmuuseum. Tuna on avatud koostööks kõigile, keda huvitab arhiivindus kõi-ge laiemas mõttes. Nii muuseumidele, raamatukogudele kui ka isiklikele arhiividele.

Tuna tahab olla ajalookultuuri ajakiri. See tähendab nii arhiivimaterjalide publikatsioone (dokumente, kirju, mälestusi), tõsi-teaduslikke analüüse arhiivindusteooriast ajaloo filosoofiliste vaat-lusteni, kui ka diskussioone ja populaarseid ning alternatiivseid käsitusi. Enesestmõistetavalt on Tunas oma koht nii arvustus-tel, tutvustustel kui ka asjakohasel informatsioonil.

Tuna räägib Eestist, aga mis on Eesti? Kogu Eesti lugu on loo-tusetult läbi põimunud terve Euroopa, eriti aga naaberriikide aja-looga. Seetõttu räägib Tuna ka teistest ja seda esimesest numb-rist peale.

Tuna ei ole tulnud kellegi või millegi ase-mele. Tuna on tulnud juurde, Tuna on ta ise. Mida tugevamad on arhiivide toimetised, mida minevikulembesemad ajakirjad ja ajalehed, mida enam säilib huvi selle vastu, mis meie-ga toimunud on, seda kindlamini ja kauem sei-sab Tunagi ajalookultuuri ajakirjana.

Teie vastuvõtust ja koostöötahtest sõltub nii Tuna sisu kui ka ilmumissagedus.

Ott Raun

